

линии на Тулчанския санджакъ и ще се свърши на Дунава надъ Расова.

Членъ 7.

Българскиятъ князь ще се избере свободно отъ населението и ще се потвърди отъ Високата Порта съ съгласието на Силитъ. Никой членъ отъ царствующитъ династии на великитъ европейски сили не може да се избере за князь на България.

Въ случай кога Българскиятъ Тронъ овдовѣе, избирането на новия князь ще стане по сжщитъ условия и по сжщитъ форми.

Едно събрание отъ български първенци (нотабии), което ще се свика въ Пловдивъ или въ Търново, ще изработи, прѣди избирането на княза, подъ надзора на единъ Императорски руски Комисаръ и въ присжтствието на единъ турски Комисаръ, организацията на бждещето управление, както стана съ Дунавскитъ княжества слѣдъ Одринския миръ, на 1830.

Въ ония мѣста, гдѣто българитъ сж смѣсени съ турци, гърци, власи (куцо-власи) или други, ще се взематъ въ внимание правата и интереситъ на тия населения, както въ изборитъ, тѣй и въ изработването на органическия уставъ.

Въвождането на ново управление въ България и надзора за неговото дѣйствуване ще се повѣри за двѣ години на единъ руски комисаръ. Като се свърши първата година слѣдъ въвождането на новото управление, и ако върху това стане едно споразумение между Русия, Високата Порта и европейскитъ кабинети, тия послѣднитъ ще могатъ, ако се види